

מדינת ישראל משרד המשפטים

הועדה לבחינת פעילות נציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות

ירושלים, ח' תמוז תשע"ה
25 יוני 2015
מס' מכתב: 027-99-2015-003023
(בתשובה נא לציין מס' מכתבנו)

פרוטוקול מס' 2
ישיבה עם המנהלת הכללית של משרד המשפטים, הגב' אמי פלמור
שהתקיימה ביום רביעי ז' בתמוז התשע"ה (24 ביוני 2015), בשעה 17:30

נכחו:

כבוד השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג.
עו"ד איילת לוי, מרכזת הוועדה.

הגב' אמי פלמור, המנהלת הכללית של משרד המשפטים.
עו"ד עמיר הרן, עוזר למנהלת הכללית למשרד המשפטים.

השופט (בדימוס) גולדברג: אני מודה לך, גברתי המנכ"לית, שהסכמת לבוא. הייתי מזמין גם אלמלא היה כתוב בכתב מינוי שאני מתבקש לשמוע בין היתר את הנהלת המשרד. ברור שזו את. חוץ מזה את מעורה בכל הנעשה וגם בנושא שאנחנו דנים בו, עוד לפני הקמת הנציבות.

הגב' אמי פלמור: הגעתי ב-1.2.2014 לתפקיד, למעשה הנציבות נפתחה ב-1.4.2014, זאת הייתה המשימה הראשונה שלי שהדבר הזה ירקום עור וגידים במהירות אפשרית, זה מה שעשיתי משנכנסתי. לא הייתי שותפה להליכי תכנון הנציבות ובחירת הנציבה, השלב שהוחלט להיעתר לבקשת השופטת גרסטל להעמיד לרשותה 24 תקנים, שזה אירוע מכונן, זה היה מעשה עשוי כשנכנסתי לתפקידי. חשוב לי להבהיר את זה. אני עסקתי במימוש של הבטחה ושל התחייבות הזאת כלפיה.

השופט גולדברג: אבל הנושא היום מוכר לך. אשמח מאוד ואודה לך אם תביעי דעתך. את יודעת מה הטענות, את יודעת מה טענות שכנגד. איך את רואה. יש מי שאומר שהגוף מיותר, יש מספיק גופים שעוסקים באותה מטריה – משרד מבקר המדינה על שני כובעיו, כמבקר וכנציב תלונות, מנגנון המשמעת בנציבות, הביקורת הפנימית במשרד עצמו, כל הטענה הזאת. ועדות אתיקה של הלשכה. מה עמדתך?

אמי פלמור: אדבר כמובן בכנות. קודם כל עצם הקמת הגוף למיטב ידיעתי. האם הגוף נחוץ על רקע קיום משרד מבקר המדינה, גוף משמעת בנציבות, הביקורת פנימית וועדות האתיקה של הלשכה? עצם קיומה של הנציבות, עצם קיומו של גוף שמבצע ביקורות מערכתיות על פרקליטות המדינה, למיטב הבנתי נושא זה אינו שנוי עוד במחלוקת. ביקורת מערכתית לא שנויה במחלוקת.

אנחנו עוסקים גם בשאלת הביקורת הפרטנית, כמו גם בשאלה של דרכי עבודה, נהלי עבודה של הנציבות, אני כן אגיד כמה דברים מקדימים כלליים. קודם כל גם אני מבינה היום שמסמך העקרונות הוא מסמך חסר. והיציאה לדרך על פי מסמך עקרונות יכול להיות שהיתה סוג של פשרה פרקטית כדי לא להיקלע להליך מייגע של חקיקה. כאמור לא הייתי שותפה להליכים של הקמה, הייתי מנהלת מחלקת חנינות במשרד המשפטים באותה עת. היו הצעות כאלה ואחרות, היו ועדות ששותפים בהם פרקליטים. לא הייתי שותפה למהלכים האלה ולרגע בו החליטו שרת משפטים, והיועץ משפטי לממשלה שכך יקימו את הגוף. מרגע שיצאנו לדרך, גם מפי השופט גרסטל שמעתי שיש שאלות שאין עליהן מענה מספק במסמך עקרונות: חסיונות, התיישנות, דרכי עבודה של הנציבות ועוד.

באופן כללי לא ידענו כשיצאנו לדרך איך יפעל הגוף, האם באופן מחוזי, האם מתוך מטה מרכזי, האם כולם יעשו הכל או תהיה חלוקה בין גופים שונים. אלה שאלות חשובות, כי בצד ארגוני הייתי שותפה לעיצוב צרכים שלה, גם מול פרקליטות המדינה, גם המיקום אם ישבו במטה מרכזי או יתפזרו. הפרספקטיבה היא שהמעשה הוא מעשה עשוי, גוף ביקורת יהיה. השאלה איך יפעל.

השופט גולדברג: גם בסיס לקיומו, מסמך עקרונות, צריך לתקן.

אמי פלמור: אי אפשר להשאיר את מסמך העקרונות כפי שהוא. האם צריך חוק או לא, אין לי דעה נחרצת בנושא, מה גם שהשלכות לא רק מקצועיות, יש להן השלכות של מיצוב, השלכות "פוליטיות", לכן לא אביע עמדה בנושא זה. אני משוכנעת שמסמך העקרונות זקוק לשינוי עמוק, תוספות משמעותיות, גם כדי לייצר ודאות, גם כדי להוריד סוגיות במחלוקת, גם להסדיר באופן מפורש למשל את השאלה מה קורה כאשר מישהו פונה למשרד מבקר המדינה או לוועדת אתיקה של לשכת עוה"ד ובמקביל לנציבות. השופט גרסטל קבעה נהלים בעניין, אבל גם כיום מבינה שיש מתחים בדרך שדבר זה מיושם.

אתחיל בדברים לא שנויים במחלוקת, כמו ביקורת מערכתית - תוכנית עבודה של 12 ביקורות מערכתיות שמכוונות רק לפרקליטות, בעוד שהנציבות אמורה להתעסק גם בתביעה משטרתית וגם בתובעים עם הסמכת יועץ, אין ספק שהמערכת לא נערכה אליו. כדי שפרקליטי מחוזות יגיבו ל-12 ביקורות בשנה, זה יוצר עומס ואינטנסיביות של ביקורת שגם אם אין חולק שכל אחת חשובה, יש שאלה של מידתיות, של היקף. אני אומרת כמי שחוותה ביקורת כמנהלת מתלקה - כאשר רוצים להתייחס ברצינות לביקורת, צריך להקדיש זמן. לא כל שכן כשרוצים ליישם את הביקורת, גם זה דורש משאבים. יש משהו ברצף החשיבה של מי שהקים את הגוף, שלא נתן דעתו לאן אנחנו רוצים להוביל את ביקורת הזאת. היתה לי שיחה הבוקר עם שרת המשפטים בנושא

תקציב ובנושא תיקנון במשרד משפטים, השרה שאלה אותי למה הפרקליטות מבקשת כל כך הרבה תקנים. אמרתי למשל יש את ביקורת הראשונה שעסקה בזמן שלוקח לסגור תיק ולהודיע לחשוד שהתיק נסגר, ביקורת היתה שלוקחת X זמן, ביקורת ציבורית, נניח שאת כשרת משפטים מקבלת את ביקורת ורוצה לתקן, כדי לתקן את עושה חשבון שאת צריכה עוד 15 פרקליטים ברחבי הארץ כדי לשפר את הזמנים. האם באמת לקחת את זה בחשבון? האם באמת איוש 12 ביקורות בשנה נהיה מסוגלים – מה זה אומר מבחינת זמן המוקדש לזה במחוזות השונים. האם יש אמצעים במובן של כוח אדם כדי לתת מענה רציני ויסודי בנושא. כאשר מועברים שאלונים, וצריך להקדיש זמן להשיב עליהם, הרי זו ביקורת רצינית. איך נערכים לכך, האם אגף תקציבים, משרד משפטים, כנגד 24 תקנים של גרסטל, מוכנים לתת משאבים מקבילים כדי לתת מענה. שאלה שנייה, האם המשרד מוכן לקחת על עצמו את קצב התגובה ותיקון ליקויים הנדרש, כאשר מתקיימת ביקורת כל כך אינטנסיבית. בעבר התקיימו ביקורת של אגף ביקורת פנימית ומשרד מבקר המדינה, אבל התקיימה ביקורת ייעודית אחת של הביקורת הפנימית במשרד פעם בכמה שנים.

השופט גולדברג: גוף מבקר לא היה ייעודי.

הגב' אמי פלמור: קצב ביקורות גם של משרד מבקר המדינה כלפי גוף מסוים הוא כזה שזה נעשה פעם בכמה זמן תוך העמקה בנושא הביקורת, משלוח טיוטות, תחקיר, שאלונים, שאלות חוזרות, תיקון ליקויים תוך כדי ואחר כך מעקב לתיקון ליקויים. אנתנו בפני שיטפון ביקורות, אם רוצים להתייחס ברצינות, צריך להבין באיזה היקף ואם הוא סביר. תובנה שהתפתחה – עכשיו, אחרי שהוגשה תוכנית עבודה, ואחרי שיש שרה מכהנת – גם מבחינת עצמאות הנציבות, למרות שהנציבות ארגונית כפופה למנכל המשרד – נושא שלא כתוב במסמך עקרונות, הוא עם מי מתאמת הנציבה את תוכנית עבודה שלה.

ראוי שתוכנית תתואם או עם מנכל המשרד מטעמו של שר המשפטים או עם שר משפטים עצמו. השאלה היא אם הדבר פוגע בעצמאות הנציבה, אם היא צריכה לתאם את זה אתי לעומת שר. לכן, אני אומרת חד משמעית, אני לא חושבת שזה חייב להיות אצלי, אבל זה בוודאות זה צריך להיות על דעת שר המשפטים שצריך להיות ערוך ומוכן לקבל את הביקורות וליישם אותן ולא להפוך אותן לאות ריקה. אם רק יקבל דוחות ביקורת אבל לא יהיה מוכן לתת להקצות משאבים ליישום –

השופט גולדברג: אז זה כבר כמו ביקורת פנימית, בביקורת פנימית לממונה יש שליטה או דעה על תוכנית עבודה, יכול להוסיף גם משלו על נושאי הביקורת. אבל למה לא להשאיר את שיקול הדעת לנציב. בלי הפיקוח של המשרד.

הגב' אמי פלמור: אכן יש שאלה אם זו ביקורת חיצונית או פנימית.

השופט גולדברג: לפי מה שאת אומרת זה לא ביקורת חיצונית במובן הטהור של המילת.

הגב' אמי פלמור: המעמד לא כמו מבקר המדינה, זה לא ביקורת חיצונית כפי שאני רואה. אני רואה את הגוף יותר כגוף ביקורת פנימית, אגב גם הנציב נבחר על ידי ועדה שחברים בה מנכ"ל המשרד ויועץ משפטי לממשלה. זה שונה ממעמד של מבקר חיצוני.
השופט גולדברג: בוודאי, אבל אם אנחנו אומרים שהבסיס צריך להיות חקיקתי, אז - -

אמי פלמור: עוד לא אמרתי את זה.

השופט גולדברג: לפי הצעות החוק, או אפילו הצעת החוק האחרונה, היו שתיים לפני כן. הצעת החוק האחרונה של ציפי לבני, המתכונת היא ביקורת חיצונית. זו שאלה.

אמי פלמור: אין לי תשובה לשאלה. אני רוצה לחדד את העובדה שלהקים גוף ביקורת ייעודי על גוף אחד שהוא בגודל משרד ממשלתי ממוצע, 1600 איש, מתוכם 950 פרקליטים, 350 מתמחים, הדבר הזה מחייב יכולת להתייחס לביקורת. לא רק לערוך ביקורת אלא גם ליישם אותה.

השופט גולדברג: תיקון ליקויים לא מותנה תמיד במשאבים כספיים ואנושיים. יש הצעות של תיקון שיטת העבודה לגבי תהליכים.

הגב' אמי פלמור: תשומת לב ניהולית למעקב אחרי תיקונים, התייחסות ומעקב לביקורת, מתן מענה להיקפי הביקורת – אני משקפת מצב קיים, פרקליטי המחוזות שכן שיתפו פעולה עם הביקורת המערכתית, על זה אפשר כיום להביט אחורה ולהסיק מסקנה, לא יודעת להגיד – מן הסתם זה ייאמר על ידם כשהם יופיעו – כמה מזמנם הוקדש למענה לנבתיים במקום לנהל את המחוזות, ולנהלתיקים גדולים, כמה זמן הוקדש לתת מענה להיקף נרחב של ביקורות מערכתיות.

השופט גולדברג: נודע לי על דוח מערכת אחד בתחילת השנה, היו אחרי כן עוד?

אמי פלמור: במקביל יש ביקורות מערכתיות נוספות שנמצאות בעבודה אצל הנציבות.

השופט גולדברג: אבל עוד לא יצאו.

הגב' אמי פלמור: הגוף קם ב-1 באפריל, 2014 אבל איש בעלי תפקידים נעשה מאוחר יותר. כרגע הנציבות מאוישת במלואה, עובדת במלוא הכוח. זו הייתה אמירה כללית לגבי שאלתך, עצם קיום הגוף בעיניי לא שנוי במחלוקת, כן צריך להבין את המשמעות של היקף הפעילות שלו, וכן צריך בעיניי לחשוב האם הדבר הזה צריך להיות נתון להסדרה.

האמת שהסדרה לא חייבת להיות נושאית, היא יכולה להיות בהיקף, שחצי מהפעילות תוקדש, עוד רבע לתביעה משטרתית, עוד רבע לתובעים חיצוניים או משהו כזה. כי יש פה משהו שצריך להיות בעיניי בר יישום, וגם משהו שלא – ביקורת לא צריכה להפוך למשהו שמשבש את מהלך העבודה הרגיל. השיקוף של מה שראיתי ושמעתי בשנה האחרונה, עוד לפני ה"פול גז" מבחינת

היכולת של הנציבות, זה משהו שמשבש את מערך העבודה. אחת מדרישות התקציבות של הפרקליטות הייתה לתת עוזר לכל פרקליט מחוז, בין השאר כדי שיעסוק בפניות הנציבות וגם למטה ניהול של פרקליטות, לחזק את המטה שיהיה מי שערוד לעיון במערכת תנופ"ה, לענות על שאלונים שמופנים לפרקליט המדינה.

לעניין הביקורת הפרטנית – כל הגופים שאתה מתאר דורש התייחסות. קודם כל הביקורת הפנימית (במשרד המשפטים) לא עוסקת בביקורת פרטנית, אלא מערכתית. לגבי ביקורת פנים במשרד המשפטים, הנחיתי אותה לא לעסוק יותר בביקורת על הפרקליטות. זה משרד של 4000 עובדים, יש מספיק נושאים, יש עכשיו גוף שעוסק בביקורת ייעודית של הפרקליטות, הוא יעסוק בזה. אם תהיה ביקורת שתעסוק רוחבית – אני אומרת בהומור – "במצב נייר הטואלט בכלל יחידות המשרד", זה ייבדק גם בפרקליטות. אבל לגופו של הגוף של פרקליטות, אין עליו יותר ביקורת פנימית במשרד המשפטים. בעצם הנציבות תחליף את הביקורת הפנימית על הפרקליטות. משרד מבקר המדינה – כאשר תהיה ביקורת מערכתית בנושא כלשהו, הצהירה הנציבה והכניסה את זה לנוהל, אם אני לא טועה, שנושא מבוקר על ידי מבקר המדינה היא לא תעסוק בו. גם זה בדומה לביקורת הפנימית. אין ביקורת פנימית כאשר מבקר המדינה בחר בתחום ביקורת. זה מקביל לנהלים של ביקורת פנימית. לגבי תלונה פרטנית על פרקליט מסוים, תלונה אישית לגביו, ביקורת פנימית במשרד המשפטים לא עוסקת בזה.

מר עמיר הרן : יש תלונות ציבור.

הגב' אמי פלמור : ביקורת פנימית עוסקת בביקורות מערכתיות. מבקר : לגבי תלונות פרטניות, שמבינים לא שהפרט מגיש לכן זה מכונה תלונה פרטנית, אלא הנילון הוא פרט ולא גוף. מגיעה תלונה בין אם למחלקת פניות הציבור של המשרד, שזו אופציה אחת, או מגיעה ישירות אליי או מגיעה ליועץ המשפטי לממשלה או לפרקליט המדינה, היא מטופלת בדרך כלל אצל היועץ המשפטי לממשלה.

מר עמיר הרן : בסוף זה מטופל אצל פרקליט המדינה. כל הלשכות מעבירות, בסוף מגיע ללשכת פרקליט המדינה ושם מנותב למשנה פלילי או אזרחי לפי העניין, הם גופי מטה של פרקליטות בנושאים אלה, בודקים את זה כמו שבודקים במערכת היררכית.

הגב' אמי פלמור : להגיד לך שמוכרים לי אירועים שבהם תלונה פרטנית טופלה בחומרה יתרה, במנגנון הזה? קודם כל אני לא מכירה מספיק. אבל יש לי עבר כפרקליטה, הייתי 4 שנים פרקליטה בסוף שנות ה-90, התקבלתי למשרד משפטים כפרקליטה אצל נאוה בן אור, במחלקה פלילית. אני יכולה לומר שאני זוכרת אירועים לא פשוטים שנחשפנו אליהם ביחס לפרקליטים במחוזות, שהסתיימו בקול ענות חלושה בתוך המערכת. זה היה בסוף שנות 90. אני לא רוצה להעיד מעדות אישית, אבל אתה שואל אם במשרד משפטים ידוע שאוי ואבוי אם מוגשת תלונה על פרקליט וזה מגיע לפרקליט המדינה, התשובה היא לא. מטבעה של כל מערכת, כשהיא בודקת את עצמה...

מר עמיר הרן : מתוך פרספציה של עצמה.

הגב' אמי פלמור: אני מנסה לחשוב אם יש שיה על התנהגות תמורה של פרקליט שהוא ארוגנטי, לא מדברת על רשלנות או דברים שנעשים במזיד, אלא אפילו על סגנון. ומוכרים לנו דמויות עם סגנון בעייתי. לא זוכרת דבר כזה. אני יכולה לומר למשל שעסקתי במשך כמה שנים מטעמו של מנכ"ל לפני שנים בנושא הטמעת השירותיות בכלל המשרד, ובין השאר עסקתי בזה באחד ממחוזות הפרקליטות, בכלל היתה שאלה מה השירות, מי הלקוח – הלקוח שלנו הוא שלטון החוק, האם הנאשם לקוח?, האם הסניגור לקוח?. היה שם פרקליט שהתקדם לימים, כשהיית מתקשר היה מענה: "הגעתם ל.. אין טעם שתשאירו הודעה כי אין לי שום כוונה לחזור, יום טוב...." זה היה מן המפורסמות, אף אחד לא העלה בדעתו – אני אומרת לך על משהו רך, לא מתקרב לתלונה פרטנית – אף אחד לא העלה בדעתו שלא ייתכן מערכתית שפרקליט ירשה לעצמו הודעה כזאת, גם אם כולם יודעים שזו בדיחה. זו לא הייתה בדיחה, לא היה מוכן שישאירו הודעות, מי שלא מצליח לתפוס אותו, שישבור את הראש. נשאלת שאלה מה גורם ל"חייל מן השורה" לא להרגיש חייב לקבל הודעה בטלפון ולענות תשובה. זה פרקליט פלילי, מי שמחפש אותו זה סניגור או נפגע עבירה, לא בהכרח הרוצה הסדרתי בכבודו ועצמו. סניגור שרוצה לסגור עסקת טיעון או לקבל חומרי חקירה. קודם כל, מערכת בתוך עצמה – נכון שגוף המשמעת בנציבות שירות המדינה, אני לא זוכרת, אולי תזכיר לי – כמה תלונות טופלו בנש"מ?

מר עמיר הרן: משנת 2000 עד 2010 היו 5 תלונות משמעת לנציבות שירות המדינה, תלונות שהתקבלו בנציבות שירות המדינה על פרקליטים. לא יודעים איך זה הסתיים.

הגב' אמי פלמור: אם הייתי יודע שאת זה אתה רוצה לשאול, הייתי עושה בירור. מעניין לדעת על מה היו התלונות וכיצד הסתיימו. תרשום לעצמך, עמיר, שנעשה בדיקה כזאת. ועדות אתיקה של הלשכה – על זה אין לי שום מידע, זה בכלל לא נוכח ובתודעה. אגיד שלהיפך מנקודת המבט שלנו – אנחנו התלבטנו, אגב, התנהגות קשה של סניגורים כלפי פרקליטים, בעיקר בתיקי פשע חמורים שיש מתחים גדולים, יש פרקליטים מאוימים. היתה התייעצות למה כמערכת אנחנו לא מגישים תלונות לוועדת אתיקה של לשכת עורכי הדין כלפי הסניגורים, גם אנחנו בחרנו לא להגיש תלונות לוועדות אתיקה, מצד שני אני לא מכירה מקרים – שווה לעשות בדיקה אמיתית – מתי הוגשה תלונה לוועדת אתיקה על התנהגות של פרקליט, לדעת איך זה הסתיים. על הנייר הכלי הזה קיים, חזרו על זה גם אנשי ועד פרקליטים, אבל כנראה אינו אפקטיבי. בין אם לוקח זמן רב עד שהוא מתממש, וכנראה שאין לו שיניים משמעותיות.

אגיד משהו אחר לחלוטין. אחת הסיבות שאני לא הבנתי את הרעש הגדול על הביקורת הפרטנית מצד פרקליטים, היתה שסברתי שלא מדובר באיום נורא שעומד לחולל שינוי מהותי בחיי יומיום של פרקליט מהשורה. בין השאר, כי אני מכירה את הפרקליטות לאורך שנים, זה גוף ישר, ערכי, קשה יום, חשוב לי לספר לך משהו מעניין בהקשר זה שמעיד על האמינות הייחודית שלהם ועל הדרך שבה פועלים פרקליטים – חשבתי שעל המקרה הנדיר שבו יימצא פרקליט רשלן, ועוד יותר חמור – שהוא לא יחיה רשלן אלא פועל במזיד בצורה מנוגדת לחוק, לכללים, לאתיקה – אין ממה לחשוש. נהפוך הוא, חשבתי שבסופו של יום גוף ביקורת שיכלול גם את ביקורת הפרטנית, למעשה יהווה גושפנקה ליושרה של הפרקליטות שתיהנה מזה בסוף. הפרשנות שלי לדו"ח הראשון שהגישה הנציבה, שבו בסופם של 10 חודשים שלכאורה היו אמורים להיות הדרמטיים ביותר,

הציבור רק שמע שהוקמה נציבות, ובראש הנציבות יושבת אישה פעלתנית ובעלת שניים כמו השופטת גרסטל, היא בודאי תוצף בתלונות על פרקליטים. ואם יש דברים בגו, אנחנו נגלה עשרות תלונות ובירורים. הדו"ח מראה ששנה ראשונה לפעילות הסתיימה בקול ענות חלושה מבחינת הציבור שמבקר את הפרקליטות.

היו מאות תלונות, אבל שלוש תלונות פרטניות התבררו מוצדקות, מתוכן אחת בלבד מול פרקליטה.

השופט גולדברג: שבע.

הגב' אמי פלמור: בפרטני רק שלוש. פרטני כלומר כלפי מישהו פרטי.

השופט גולדברג: הם מבינים פרטני, שהפרט הגיש את התלונה.

מר עמיר הרן: יש שני סוגים. יש תלונה פרטנית מול פלוני, או פרקליטות פרטנית שהרעה לך. שאז אתה צודק במישור מערכתי ולא מול אדם. או שזה תלונה מול מערכת מסוימת ונמצא אדם שפעל לא כשורה.

הגב' אמי פלמור: הדבר שמטריד את ועד פרקליטים הוא תלונה נגד פרקליט הבודד, שעומד לחקור בבית משפט, ואומר לו הסניגור: אם תמשיך בקו הזה, תלונה לגרסטל. בסופו של יום, פרקליט הבודד – בעצם פרקליט מן השורה, כי הוא אינו בודד – נמצאו שלוש תלונות בלבד שנמצאו מוצדקות, מתוכן אחת בלבד כלפי פרקליטה אזרחית שמערכת עצמה עלתה על כך שלא מגישה כתבי אישום, היא נמצאת בהליך שימוע. מה שצפיתי שיחזק את מעמדו של פרקליט מן השורה, שיתברר שאין בסיס לתלונות נגדו, והתברר שהשופטת גרסטל עושה עבודתה נאמנה ולא הולכת שבי אחרי מתלוננים סדרתיים או בעלי כוונות נסתרות, היא הצליחה לזקק מתוך מאות תלונות ועשרות ששלחה להתייחסות, אך ורק תלונה אחת על פרקליטה אזרחית בנושא שאפילו לא דומה לדברים שהם מתארים.

אני רוצה לומר שאני מסכימה עם הפרקליטות, שאם ניקח את הדוגמא של הפרקליטה האזרחית הזאת, הביקורת אמנם מתגלמת בדמותה של אותה בחורה, אבל האחריות לאופי עבודתה הרשלנית היא של הממונים עליה. כלומר הביקורת לא אמורה להיות מופנית כלפי הפרקליטה – הפרקליטה אמורה להיות סימפטום, אבל הסוגיה איננה "חנה" פלונית במקום שבוא היא לא הגישה כתב הגנה והסתירה ושיקרה, אלא הסוגיה היא הכיצד אין פיקוח על פרקליטים שאמורים להגיש כתבי הגנה במועד, ובהקשר הזה אין לי הצעה בשבילך.

השופט גולדברג: זה אפשר לומר כמעט על כל תלונה פרטנית שנמצאה מוצדקת. לדבר על רשלנות מיניסטריאלית ורשלנות אישית.

הגב' אמי פלמור: אם פרקליט, על אף שחונך וגודל בפרקליטות, יום אחד הולך לבית משפט וכאירוע בודד אבל חמור מאוד מבחינת אותו תיק, מחליט להסתיר חומר ראיות כי הסתבך, שם

לב שלא גילה והוא מעלים אותו – אני לא רואה פה אחריות מערכתית. אני רואה בזה אחריות של הפרקליט עצמו שפעל נגד הכללים, ששנים רבות פעל כפי שחינכו אותו, וברגע אחד בחר לפעול כך. השופט גולדברג: אפשר לטעון איך הממונה לא ראה ולא פיקח (אם כי יש גבול). יש ביקורת פרטנית ויש ביקורת מערכתית אפילו אם היא מצומצמת בהיקפה, היא מערכתית. אם מדברים על פרקליטות מסוימת, זה ביקורת מערכתית.

הגב' אמי פלמור: גם שאלות שמופנות כלפי פעילות של פרקליט מן השורה בבית משפט, לא מן הנמנע שראוי היה שבירור כלפיו יתבצע דרך הממונה ולא דרכו. כלומר כתפיסה שאומרת, האחריות היא על פרקליט המחוז ולא תתמקד בפרקליט שיצטרך להתמודד לבד לכאורה מול התלונה.

אני רוצה לספר לך משהו חשוב על הפרקליטים:

יש לפרקליטים הסדר ייחודי בשירות הציבורי, שמותר להם לדווח על 50 שעות עבודה מהבית. כל אדם אחר אצלי במשרד צריך להעביר כרטיס ולהישאר במשרד, גם אם עבד בבית על תזכיר חוק ושולח ב-12 בלילה, כאשר אני יודעת שלא סיים את זה במשרד אלא בבית – לא יקבל שכר. לפרקליטים יש הסדר מיוחד אליו הגיעו כמדומני בבוררות צדוק. לקראת דיוני תקציב, רציתי לראות כמה הפרקליטים מממשים זכותם לשעות נוספות, כדי להעריך את העומס המוטל עליהם. אני מאשרת כל בקשת שעות נוספות מעל 90 שעות, זה מגיע אליי, ומגיעות אליי לא מעט בקשות לאישור תוספת, מי שניהלו את תיק אולמרט את הולילנד וטלנסקי למשל, עבדו שעות מטרופת.

גיליתי משהו שהדהים אותי – גיליתי, אולי אני מגלה גם משהו על עצמי, הנחתי שטבעו של אדם שכשיש לו זכות כזאת למצות אותה, נגיד בעדינות. קודם כל אגיד במוצק פרקליטים עושים 35 שעות נוספות, זה ממוצע גבוה. אם תיקח בחשבון שיש לא מעט אימהות לילדים צעירים שאמורות לעבוד משרת אם, זה אומר שיש כאלה שעושים 70-80 שעות נוספות ויש פחות. הפתיע אותי לראות שיש לא מעט פרקליטים שעושים 7 שעות נוספות במשרד ועוד 12 או 15 שעות בלבד בבית. זה הבהיר לי כמה באמת מדובר במשרה של אנשים שראויים לאמון באופן מיוחד. זה דבר שמאוד חשוב לי לספר, גם סיפרתי עליו לשרת המשפטים. לכן אני רוצה לומר שהדבר כנראה קשור גם לזה שכשאתה שולח פרקליט לבית משפט ואתה מנהל עשרות אלפי הליכים בשנה באמצעות 950 פרקליטים ו-350 מתמחים, כנראה צריך רמה גבוהה של אמון כי אי אפשר לשלוט בהתנהגות פרקליט שמייצג את מדינת ישראל, או את ה"כתר" כמו שהיתה אומרת השופטת דורנר, בכל רגע. יש מנעד בין הפיקוח המוחלט שזה בעיניי הפיקוח על השיטה, איך מגישים תיקי הגנה, באיזה קצב, מה נהוג בגילוי ראיות, במסירת חומרי חקירה, לבין אירוע חריג שמתפרץ על רקע משהו או פרקליט שפעם אחת התנהג בצורה גסת רוח מאוד בבית משפט ויש על זה תלונה. או לחילופין פרקליט שאתה יודע שטבעו להיות יהיר וגס רוח, ואתה מעלים עין כי אין כוח להתמודד איתו. או שהוא צעקן ומתפרץ כל הזמן על הצד שכנגד, ולאורך שנים אתה לא מתעסק עם זה.

השופט גולדברג: למה מבקר המדינה בכובעו כנציב תלונות הציבור לא יכול לברר נושאים של התנהגות פרקליטים?

הגב' אמי פלמור: לא נוקטת עמדה, אבל יש משמעות לנגישות. כלומר, אתן לך דוגמא מעולם אחר. שנה שעברה בקיץ אחרי רצח שלושת נערים ורצח נער ערבי, היו גילויי גזענות קשים, בין השאר בפייסבוק. שרת משפטים ביקשה שאמצא רעיון לעשות משהו. הצעתי לה שנפתח מוקד טלפוני על הסתה וגזענות, המתלוננים יעבירו צילומי מסך מפייסבוק, ואנו נפנה תלונות למשטרה, נהיה גורם מתווך. עשינו את זה ובאמת הוגשו כמה כתבי אישום בעקבות תלונות מסוג זה. שאלו אותי מה הערך המוסף של זה. אמרתי ללכת לתחנת משטרה ולהגיש תלונה זה מסובך ומעייף, לאדם אין כוח, אין כוח לחכות בתור, לראות איך יתייחסו אליו. במקום זה, יכולת רק לתייג בטלפון, לשלוח צילום מסך של אדם שפתח קבוצה והסית לרצח. היה משהו בקלות של תלונה שאיפשר לאותם אנשים להתלונן. למרות שאדוני היה מבקר המדינה, הוא יסלח לי אם אומר שמעולם לא הגשתי תלונה לנציב תלונות הציבור. אם אתה שואל אותי, אני לא יודעת אפילו איך מגישים תלונה, ואני אזרח די מפותח מבחינת יכולתי.

השופט גולדברג: פשוט מאוד, כותבים ושולחים.

הגב' אמי פלמור: אף על פי כן – מעניין לדעת כמה הוגשו תלונות על פרקליטים, כמה זה נתפס כמקום שעוסק גם ב"זוטות" אלה.

מר עמיר הרן: מ-2007 עד 2010 הוגשו לנציב תלונות הציבור 72 תלונות על פרקליטות המדינה ומח"ש (מח"ש זה בעצם מיין משטרה, וזה מעוות את נתונים).

אמי פלמור: גם נתון זה שווה לבדוק לעומק, לדעת מה סוג התלונות. האם זה תלונות מסוג זה, העלימו ראיות, נקטו בקו חקירה לא הגון. לא יודעת מה היו התלונות לשופטת גרסטל כי לא ראיתי את התלונות, לא חשבתי שיש לי זכות לקבלן כדי להבין מה אופי התלונות. למשל, התלונות של נחקרי השב"כ יצאו מהשב"כ ויצאו ליחידה שנקראת המבתי"ן – יחידה שהקמנו – יש עלייה בכמות תלונות השנתית, כי כאשר יש גוף ביקורת חדש שנתפס כבלתי תלוי, מטבע הדברים מגישים יותר תלונות. זה נתפס גוף יותר נגיש. יש משהו בתחושת נגישות והתמתחות. אתה אומר מבקר המדינה מתעסק בהרבה דברים, מה מעניין אותנו שפרקליט התנהג בצורה גסת רוח. יחד עם זאת חשוב להדגיש שלשופטת גרסטל אין סמכויות ענישה.

השופט גולדברג: לאף אחד מגופי ביקורת אין סמכות ענישה.

הגב' אמי פלמור: לנציבות שירות המדינה יש אמצעי משמעותי, גם לוועדות האתיקה של לשכת עוה"ד.

השופט גולדברג: לביקורת פנימית ונציבות תלונות ציבור על שופטים אין להם סמכויות ענישה.

הגב' אמי פלמור: לנציבות שירות המדינה יש אמצעים משמעותיים, בוועדות אתיקה יש אמצעים. אני רואה את בירור התלונה בנבתי"ם כבירור שבמדרג האיומים איננו ברמת האיום של ועדת

אתיקה שיכולה לנקוט באמצעי משמעת או ברמת נציבות שירות המדינה שיכולה לנקוט באמצעי משמעת אל מול - -

השופט גולדברג: זה מופנה לגוף שחייב לפעול, לקרוא לסדר.

הגב' אמי פלמור: זה שהיא רק ממליצה, לעומת גופים שביכולתם להעניש – ועדת אתיקה יכולה לא רק להעניש משמעתית אלא יכולה להגיע לענישה קשה מאוד לבעל המקצוע. הדבר הזה הוא מידתי אם מסתכלים על המכלול שבו מצד אחד אני לא רואה את האיום – אני מודה ששיח מול ועד הפרקליטים ששידר פאניקה ורדיפה ביחס לביקורת הזאת, אני רואה אותו כפחות מאיים – גם כי לגופו של עניין אני לא רואה את היקף התלונות שאכן יכול להסתיים בהמלצה של שופטת גרסטל על נקיטה באיזשהו הליך כי הא ראייה, היא סיימה שנה ראשונה שהייתה אמורה להיות סוערת מאוד, עם תלונה אחת בלבד. וגם זה שהיא רק גורם ממליץ – בלי לפגוע בכבודה – עדיין בסוף המלצה זאת אמורה להגיע לידי היועץ המשפטי לממשלה, שהוא גורם פנימי ביחס לפרקליטים, לא גורם חיצוני. כך שהאיום הוא מידתי, או לפחות כך אני רואה את זה בשלב זה. אני מסכימה ש..

השופט גולדברג: דומני שבשנה השנייה מספר התלונות היה גדול יותר. צריך להביא בחשבון שזה עדיין לא במודעות של הציבור בשנה ראשונה, זו סיבה שמספר התלונות גדל בשנה שנייה.

הגב' אמי פלמור: היא אמרה שזה גדל בגלל "יחסי ציבור" שפרקליטים עשו לסכסוך העבודה שלהם.

השופט גולדברג: עדיין צריך מודעות בציבור. יכול להיות שבמשך הזמן שכשנציבות תתקבע במודעות הציבור, התלונות יעלו. זה שלא היה בתחילת הדרך התנפלות על הנציבות, אני אומר שהאפשרות היא שלא היתה עדיין מודעות.

הגב' אמי פלמור: אני לא ממעיטה מסבל הפרקליטים במהלך התהליך הזה, אני צופה תהליך שתהיה אסקלציה אולי בכמות תלונות, משוכנעת שהמסקנות בסופה של השנה לא יהיו מאוד שונות מהמסקנות בסיומה של שנה ראשונה. כלומר היחס לא יהיה שפתאום 50% מהתלונות יתבררו כמוצדקות, רחוק מזה. ואני חושבת שכאשר האבק ישקע, גם הציבור, במיוחד "הציבור המקנטר" לשיטת הפרקליטים, שמתמש בנבתיים לאיים על הפרקליט בבית משפט, יגלה שאי אפשר לעשות מניפולציה עם הכלי הזה. ניסינו, היתה התלהבות, אולי ייגבה מחיר לא קל מפרקליטים שצריכים להשיב על תלונות, זה גם פוגע רגשית, גם מפחיד מאוד

השופט גולדברג: זאת הטענה.

הגב' אמי פלמור: אני מודה שאני לאורך שנה זאת חשבתי שהם מגוימים מאוד, אבל שמעתי תיאורים שאנשים – גם שמעתי בזמנו את תיאורים של שופטים שמקבלים את המעטפה של נציב תלונות השופטים. די במעטפה הסגורה..

השופט גולדברג: שופט שמקבל מעטפה סגורה לנמען בלבד, סודי ביותר, ולא מתרגש – יש לו בעיה.

הגב' אמי פלמור: לכן איני רוצה להמעיט מהתחושה הסובייקטיבית של הפרקליטים. אני כן סבורה שאם היינו יכולים להסתכל קדימה שנתיים מיום הקמת הנציבות, היינו מגלים שהציבור מגלה נציבות מאוד מאוזנת, מאוד עניינית ומקצועית, שבשורה התחתונה אי אפשר לעשות מניפולציות ולהתעמר בפרקליטים באמצעותה. השופטת גרסטל ששיתפה אותי בתהליכי הקמת הנציבות, סיפרה לי על גל מתלוננים סדרתיים שבהתחלה הציפו אותם, עד מהרה הבינו שמדובר בסדרתיים, ואיך ממיינים זאת. לא בכדי יש שם מנגנון של דחיית תלונה על הסף, שמבינה שאין מה לברר.

ברגע שהושלם תהליך ההקמה, ההתלהבות הציבורית הראשונית, ניסוי וטעייה כולל טעויות של נציבות. יש סיפור ידוע שפנה מישהו לנציבות בתחילת הדרך, אמר: "אני מתקשר ואף אחד לא עונה בפרקליטות מחוז מסוים". אילאיל הממונה על ביקורת פרטנית, מתוך רצון טוב, אמרה אנסה לעזור, התקשרה לפרקליטות. נכנסו להיסטריה שזה מתחיל בטלפונים אישיים, אמרה אילאיל: "רק רציתי לקשר בין פלוני לפרקליט". הבינו בנבת"ם שנורא נחמד שרוצים לעזור, אך מוטב שלא יעזרו... כי זה מתפרש בצורה לא נכונה. זה מסוג.. היו דברים אחרים. אם מהלך זה היה מתנהל שנתיים עם שיתוף פעולה ותגובה קשה, היינו מגלים אחרי שנתיים שהציבור – משמע סניגורים ונאשמים – מבין שאין טעם לאיים על פרקליט בבית משפט "אותך לנבת"ם" – וגם פרקליט לא היה מתרגש, כי היה יודע שיודעים לברר את הדבר הזה ולהבין אם זה אמיתי או לא.

השופט גולדברג: כל העניין הוא שבכלל תהיה תלונה על פרקליט, יהיה בירור ואולי יסתיים בלא כלום אבל בינתיים מישהו נפגע. לפי גישה הזאת לא תוצאות הבירור הן שקובעות אלא מספר התלונות שמגישים אפילו בידיעה שלא יצא מזה כלום. בינתיים אטרטר את הפרקליט.

הגב' אמי פלמור: או שכן או שלא. לא תמיד הנציבה שולחת זאת לבירור.

השופט גולדברג: יש מקרים שכן.

הגב' אמי פלמור: אין ספק שיש יכולת להפוך למטרד בעניינו של פרקליט ספציפי. אם אתה מחליט להתביית על פרקליט, וכל יום מוציא תלונה על מישהו בתיק שאתה מנהל. אני לא יודעת מה לומר על זה, אולי בנבת"ם יזהו שאם יש כל יום תלונה על אמירה בפרוטוקול, אפילו לא יעבירו זאת לעיון הפרקליט ולא ידע מזה. אין לי תשובות, מסכימה לגמרי שמציאות זאת שבה יומיום תוגש תלונה בעניין הפרקליט, אינה סבירה.

כן אעשה הבחנה אחת, גם כיוון שאחת התגובות ששמעתי זה [REDACTED] ניינה. למיטב ידיעתי, לא מתנהל מרשם [REDACTED]

שמעתי

של התלונות, אם התלונה מתגלה כתלונה ריקה אין לזה זכר בגיליון אישי. אני עושה השוואה למרשם פלילי, בגיליון מרשם פלילי יש גם רישום של תיקים שנסגרו מחוסר עניין לציבור או תיקי אי תביעה. זה למשל – לתפקידים מסוימים, כולל בפני ועדה למינוי שופטים, זה גלוי. זה לא מרשם פלילי שזה רק הרשעות, זה רק מידע פלילי. במרשם זה איננו, אבל זה נמצא באזורים אחרים של מאגר מידע פלילי. לצורך משרות מסוימות, כולל תפקידי שיפוט ולעיני ועדה למינוי שופטים, או לצורכי סיווג ביטחוני מסוג מסוים והלאה, ואז לך תסביר שאין לך אחות, כגון מקרה שבכדור שלך נפל לחצר השכן ואתה דילגת לחצר להביא את הכדור, ומשטרה פתחה נגדך תלונה על הסגת גבול, זה נסגר מחוסר עניין לציבור, לא עשו את המאמץ לסגור מחוסר אשמה. זה היה 4 שנים עד שהקמתי גדר, ואני מועמד לשופט תעבורה, והוועדה אומרת יש לי 100 מועמדים מצוינים, למה אקח דווקא אותו מועמד שהיה לו תיק.

להבדיל, בנבתיים יש אירוע שלא משאיר חותם אם מסתיים בלא כלום. יש פה הטרדה ביומיום וזה לא נעים, צריך לחשוב אם אפשר למנוע את זה, איך מונעים את זה, או האם צריך להימנע לחלוטין מביקורת כי זה יהפוך לחם חוקם של הפרקליטים, זה לא שווה את היתרונות שיכולה להיות לביקורת פרטנית וצריך להימנע מזה. אבל חשוב לי לומר שהעדר זכר ואיזושהו משקל על עתידו של האדם – לא יודעת מה קורה בהקשר של תלונות על שופטים, אם יש לזה זכר כאשר נגמר בלא כלום.

השופט גולדברג: זה לא עובר להנהלת בתי המשפט.

מר עמיר הרן: הוועדה מקבלת את תלונות מוצדקות, רק את המוצדקות, דרך הנשיא.

הגב' אמי פלמור: אם עלולה להיווצר מציאות שיומיום תוגש תביעה על פרקליט שמנהל תיק, או לנו.

השופט גולדברג: קשה לצמצם בשיקול דעתם של פרקליטים. אנשים כל היום צריכים לשקול עניינים ולהחליט. לצאת למלחמה כמו שהם יצאו על ביקורת פרטנית כשאין היגיון בכל זה, כשאין מידע מאחורי זה, הרי פה יצאו עד כדי נקיטת סנקציות של ממש. על מה? אם אנחנו ממזערים את התמונה כפי שאת רואה אותה, לשם מה, מה הטעם במלחמה? מה הוציא אותם למלחמה הזאת? לא בדקו את נתונים! החששות זה מן כאן עד הודעה חדשה. ראיתי כמה מסמכים, הם רואים קטסטרופה בעצם קיום הנציבות.

הגב' אמי פלמור: נכון. אני לא יכולה ...

השופט גולדברג: אני לא אומר שאת יכולה להיכנס לנעליהם או לא. אלא מה יכול להיות החסבר לחשש הכל כך גדול.

הגב' אמי פלמור: קודם כל, כל שינוי נתפס כאיום, בוודאי שינוי שמשמעו ביקורת. אני רוצה להגיד שראינו שינויים בתחומים אחרים שנכנסו בהתחלה כבלתי נסבלים – תחום שקרוב ללבך,

שהוחלט שיהיו קדנציות לנשיאים ולבתי משפט, בזמן אמת זה נתפס: מי מעלה על דעתו כזה דבר? כמה שנים אחרי כן מבינים שזה דבר טוב.

השופט גולדברג: אז החליטו שהקדנציה תהיה פעם שנייה לאותה תקופה. קבעו קדנציה ועמדו בזה!

מאני
הגב' אמי פלמור: כן. הנשיאים פורשים עם חלוף 8 שנים, אין יותר הארכות לפי הידוע לי. איכשהו זה עושה משהו טוב ובריא למערכת. קודם כל לאורך שנים ולא בכדי, למעט פרשת רות דוד, פרקליטים הצליחו להוכיח שהם מחוץ לפרשיות שחיתות ומחוץ לפרשיות הטרדה מינית אפילו. באמת גוף ייחודי ואיכותי ואי אפשר לקחת את זה מהפרקליטות ומפרקליטים.

דבר נוסף – הפרקליטות הרבה פעמים היתה "דוד מול גוליית" במונח של המשאבים שלה. אם נסתכל על התיקים הגדולים, בהקשר שלהם הפרקליטות היא דלת אמצעים, מנסה מתוך הכוחות האנושיים שלה להתמודד בבית משפט מול סוללות עורכי דין. יש אתוס כזה. אני חושבת שהפרקליטות פחות משכילה לראות את עצמה – תיכף אתן דוגמא מלפני שעה – כגוף עוצמתי מול האזרח הקטן שלא מיוצג על ידי סוללות עורכי דין. בהקשר זה פרקליטות בגלל עמוסים נתפסת כקצרת רוח, יותר מתעלת תיקים לעסקאות טיעון בתחום הפלילי – כמו כל המערכת – וגם גוף רב עוצמה שבידיו לשנות חייו של אדם.

אתן לך שתי דוגמאות מעיסוק שלי. דוגמא אחת – אנחנו עוסקים עכשיו בניתוח של גידול של תקציב הסניגוריה הציבורית. ניתחנו את העילות לזכאות, אחת העילות זה העובדה שאדם מוגש נגדו כתב אישום שבו נכתב שהתביעה עומדת לתבוע עונש מאסר. בפרקליטות יש פורמט להגשת כתב אישום, שבאופן קבוע כתוב בו דורשים עונש מאסר. לא באופן קבוע מגיעים לסוף כתב אישום ומפעילים שיקול דעת אם להפעיל עונש מאסר או לא. הרבה מהתיקים מסתיימים בלי עונש מאסר, אפילו שכתוב, אפילו לא דורשים. היה לנו שיח חיובי עם הפרקליטות בהקשר הזה, על מנת להסיר את הדרישה הזאת כחלק מפורמט קבוע אנחנו ביקשנו זאת מכיוון שזה מביא אוטומטית למינוי סניגור והוצאות על אוצר המדינה. תאר לך איזה הבדל של שמיים וארץ זה עבור נאשם בין קבלת כתב אישום שכתוב שעשית כך וכך וזה לא בסדר, זאת עבירה, לבין זה שעשית כך וכך וזו עבירה ועומדים לבקש עונש מאסר. הליך עומד להימשך חודש או שנה, ואתה חושב בתקופה הזאת שעומדים לבקש נגדך עונש מאסר. בצד שני אף אחד לא פינה זמן ניהולי לשקול האמנם עומדים לדרוש עונש מאסר. מדובר בפרקליטים תמי לב, אבל זה אוטומט. גם מתמחים צעירים, זה שם. זה מזכיר לי שכשלבתי שלי היה גשר בשיניים, היא היתה צריכה להתחיל לשים אותו אחר צהריים, והיה לי שלט על דלת הבית לא לשכוח. ראיתי את השלט ארבע פעמים כשיצאתי מהבית, אבל בפעם חמישית אתה אפילו כבר לא עוצר ולוקח את הגשר אתה עיוור. אותו דבר גם כאן. מי שמגיש כתב אישום לא שם לב שיש דרישת מאסר בפורמט.

דוגמא אחרת, יש דוח מבקר מדינה שהיום עשיתי עליו ישיבת מעקב על נושא תבחינים לסגירת אתיק בעילת חוסר עניין לציבור. היתה ישיבה קודמת, ופרקליטות כתבה הנחיה שנשארה יותר

מדי בכותרות, ביקשתי שתהיה מדויקת יותר. מטעמי [redacted] פיגורה בתחום הפלילי, אמר כי יש הנחיות ספציפיות לגבי עבירות מסוימות, למשל תיקון חדש לחוק מניעת הטרדה מינית שעוסק בהפצת תכני מיין ברשת, עבירה שקשה להוכיח הרבה פעמים עוברים אותה קטינים, פה כתוב פעם ראשונה קטין... לסגור מחוסר עניין לציבור. אומר לי המשנה לפ.מ: את מצפה שאכתוב הנחיות מפורטות ל-500 עבירות!! כל אחד לשיטתו. היה שם דיון אם יגיעו להנחיית יתר, שיהיו אלף הנחיות של יועץ משפטי לממשלה. מי יקרא. סיפרתי לו שכ הייתי מנהלת מחלקת חנינות, היינו מקבלים בקשה, לפעמים היינו מבקשים תדפיס מרישום פלילי, ראינו לפעמים עבירה ישנה, לא היה עונש מאסר, נטה ליבנו להמליץ על מחיקת אישום או חנינה – ולפעמים היה תיק שממתין לדין מב"ד על עבירה שולית. הסגת גבול, דברים מינוריים. ובעיקר משהו ישן מאוד. הנוהל במחלקת חנינות היה שמרימים טלפון ואומרים לאדם: יש לך מב"ד ישן נושן, יש להניח שלא מתכוונים להגיש נגדך כתב אישום, אבל כל עוד יש לך מב"ד, נשיא מדינה לא ייתן חנינה. פעל למחיקת המב"ד, נוציא תדפיס חדש. אנשים אמרו: "אני מת מפחד, למה להעיר מתים מרוב צם". אמרתי לאברבנאל אם היו הנחיות יועץ ברורות מתי תיק נסגר מחוסר עניין לציבור, היה אומר לעצמו האיש- הנה יש לי סיכוי של 90% שישגרו תיק נגדי, שווה לי לנסות. גם כי אני יודע שלא ביצעתי את העבירה, גם כי עברו 8 שנים ונסיבות אישיות. אני אפנה. כל עוד אתה נשאר בכותרות כלליות של ההנחיה לסגירת תיק, האיש הקטן ימות מפחד. אומה [redacted] אני מודה, לא חשבתי על זה.

אני מדגימה לך בשני דברים שונים בתכלית שבתום לב מוחלט וללא שום כוונה – זה דברים שנוגעים לביקורת מערכתית – הפרקליט שמוציא כתב אישום שיבקש מאסר, גם אם לא ראה ולא חשב, לא מבין איך מישהו רוצה לבקר אותו. הוא פועל בעומס גדול, דרישות גבוהות, יש רק מתמחה אחד לכל 3 פרקליטים, ועכשיו גם באים ושמים עליו ביקורת פרטנית. מה הדבר הזה? יש פה שאלות מורכבות.

השופט גולדברג: מאוד מורכבות.

הגב' אמי פלמור: יכול להיות שיש איזונים שניתן לאזן ומגבלות שניתן להטיל – למשל שתלונה במהלך דיון מתנהל, תהיה - -

השופט גולדברג: זה כבר הוחלט שלא דנים בה עד שהליך יסתיים.

הגב' אמי פלמור: אם תלונה לא מתבררת במהלך דיון, ואם כל יום שולחים תלונה, בסוף יש בירור של 30 תלונות יחדיו, וגם בנבתי"ם ידעו לבטל 28 מתוך 30, כי זה משהו קנטרני שחוזר על עצמו.

השופט גולדברג: היתה שאלה, ממה שאני שומע, מדוע הם רואים צל הרים כהרים. מה קורה פה?

הגב' אמי פלמור: תצטרך לשמוע אותם והם יסבירו.

השופט גולדברג: לא יכולה לעזור לי.

הגב' אמי פלמור : אתן דוגמא מלפני יומיים, דבר אחד ששוחחתי עליו עם יו"ר ארגון הפרקליטים. סיפרה שמתנהלת ביקורת מערכתית בנושא נפגעי עבירה, במסגרת שיתוף הפעולה, ולדבריה בניגוד לנוהג שבו המבקר מגיע למשרדיו של המבוקר, ומגיש לו מראש שאלון עם שאלותיו – אני לא מכירה את הנוהג, עברתי ביקורת ולא שלחו שאלון מראש – ביקשה שופטת גרסטל שיש ממונה על נפגעי עבירה בכל פרקליטות, הזמינה אותם לבוא למשרדיה בתל אביב. לא התעמקתי אם באו כקבוצה או אחת אחרי השנייה. אמרה לי יו"ר הוועד: הם במתח מזה, פעם ראשונה שהן באות, לא מיוצגות. לא שלחו שאלון מראש, ולא נמצאות ליד מחשב שלהן שבאמצעותו יכולות לתת תשובות. אמרתי: אני לא מצליחה להבין את הדרך שגם את משדרת שיש סיבה לפאניקה. נושא הביקורת הוא הכי רך שיכול להיות – ביחס מול נפגעי עבירה, את אומרת מה תעלה ביקורת מערכתית? שלא אפשרנו להגיב בזמן או לא התנהגנו יפה? זה לא אשמה בקבלת שוחד חלילה או העלמת ראיות. נניח שיתברר שלא היתה הדרכה מספיק טובה לפרקליטים על האופן שבו שאמורים לשתף נפגע עבירה טרם טיעון לעונש – האם מישהו יפוטר או יינזף קשות? איך יכול להיות שזימון בנושא זה, את מתארת אותו בצבעים אלה, ואת פונה ומבקשת עזרתי שאפנה לשופטת גרסטל שתוותר ותיסע ל-8 מחוזות לדבר עם כל אחת שתהיה ליד המחשב שלה. אמרה לי: את צודקת. זה פעם ראשונה, יש מתח ועוינות וחשדנות.

השופט גולדברג : אם יש מתח ועוינות וחשדנות, כל דבר נראה מבהיל.

הגב' אמי פלמור : יש משהו לא רציונלי בתיאור הפחד הזה. אם תרצו, נבדוק בניצבות שירות המדינה כמה תלויות הוגשו.

השופט גולדברג : את החובה הזאת תקיימו. חוץ מזה באמת תודה, אני נכנס לעניינים, כל אחד תורם לתוצאה הסופית.

מר עמיר הרן : קיבלתם דוח של צוות היועץ, שם נעשתה עבודה שנשלים אותה, לגבי כל אמצעי הביקורת. נציבות שירות המדינה, מבקר המדינה. יש שם את חלופות. אנחנו נדייק את זה מבחינה כמותית ואיכותית, עיקר עבודה עשו הצוות.

השופט גולדברג : נתנו נתונים מספריים?

מר עמיר הרן : כן, יש שם טבלה.

השופט גולדברג : ביקשנו לדעת על מה העמידו לדין.

הגב' אמי פלמור : גם אתי מעניין לדעת על מה העמידו לדין ומה היתה התוצאה.

השופט גולדברג : רוצה לדעת מה בעבר התלוננו בפני הגורמים השונים. אני מעביר את הפרוטוקול לכל הנוגעים בדבר. אשאל אם יש תגובות.

הישיבה הסתיימה: 18:45

מדינת ישראל משרד המשפטים

הוועדה לבחינת פעילות נציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות

ירושלים, י"ב תמוז תשע"ה

29 יוני 2015

מס' מכתב: 027-99-2015-003097

(בתשובה נא לציין מס' מכתבנו)

פרוטוקול מס' 3
ישיבה עם מערך התביעה המשטרתי – ישיבה עם תנ"צ עו"ד לאה (לילי) באומהקר, ראש חטיבת התביעות במשטרה ועם תנ"צ עו"ד שאול גורדון, היועץ המשפטי של המשטרה.

שהתקיימה ביום ראשון י"א בתמוז התשע"ה (28 ביוני 2015), בשעה 14:00

נכחו:

יו"ר הוועדה, כבוד השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג.
עו"ד איילת לוי, מרכזת הוועדה.

תנ"צ עו"ד לאה (לילי) באומהקר, ראש חטיבת התביעות במשטרה.
תנ"צ עו"ד שאול גורדון, היועץ המשפטי של המשטרה.

כבי השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: מערך התביעה המשטרתי נמצא ברשימת הגופים תחת ביקורת הנציבות (נבתיים). לפי מה שידוע לי בפועל, הבדיקות או הביקורת לגביכם החלה ב-1.1.2015. אולי תיתני לי בטובך סקירה על התקופה הלא ארוכה, מינואר עד היום, ולגבי אותם חודשים.

תנ"צ לאה (לילי) באומהקר: בטרם החילו את ביקורת הנציבות גם עלינו – כשזה הוקם בהתחלה לגבי הפרקליטות, זה מה שהעלה כל הנושא בזמנו – הנציבה יצרה איתי קשר וביקשה שניפגש. נפגשנו במשרדים שלה בתל אביב, והיא הציגה לנו את התפקיד, היא ביקשה להוריד את רמת החשש, אם הוא קיים, אצלנו, אני הצעתי לה לבוא לפרום ראשי יחידות שאני מקיימת אחת

לחודש. הנציבה באה עם אחד העוזרים שלה, שהוא כיום הרפרנט לתביעות, והם הסבירו שהם "לא אוכלים" אף אחד, אין להם שום כוונה ללכת נגדנו ובסך הכל הם עושים הכל בעדינו. הצהרנו מיד על שיתוף פעולה, כשזה מחולק לשניים – הן בחלק המערכתי והן בחלק הפרסונלי, באופן טבעי, החלק האישי הפרטני, זה מה שהדאיג את האנשים.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: איך את הבנת תלונה פרטנית?

תניצ' לאה (לילי) באומהקר: אפשר גם להבין שפרט משמעו מתלונן. אני הבנתי שהכוונה תלונות כלפי פרטים, לא כלפי התנהלות ארגונית.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: תתפלאי לשמוע שהנציבה מעדיפה את פרשנות הראשונה שהתלונה מגיעה מהפרט.

תניצ' לאה (לילי) באומהקר: אם כן, אני לא מבינה מה הבדל אם פרט התלונן או גוף התלונן.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אני רק אומר שתביני את הפרשנות הזאת, להמשך שנשמע מפיק.

תניצ' לאה (לילי) באומהקר: אנחנו הבנו שזה כלפי פרטים, כלפי תובע, שיש תלונה כלפי תובע ספציפי שמטפל בתיק ספציפי. זה מכניס אנשים למגננה, הרי הם עובדי ציבור. במשטרה אין אפשרות לשבות, לעשות עיצומים, אמרתי שאני משתפת פעולה וזהו. קצת הצטערתי אחרי ששמעתי את חבריי הפרקליטים. אמרתי, אולי אני לא מגינה מספיק טוב על התובעים שלי, כי הפרקליטים חוששים - הרי אותן חששות קיימים גם לגבינו. אם הם הפרקליטים כל כך מתנגדים, אולי אני לא חשבת על חלק מהדברים. עד עכשיו אני במצב שאני לא בטוחה. לא דאגתי מספיק, לי אין דרך, להם יש. לי אין דרך לעשות את זה.

אני חושבת שבזמנו שהנציבה היתה אצל המפכ"ל, וגם אצל ראש אח"מ.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: היתה אצל השר.

תניצ' לאה (לילי) באומהקר: סוכס שלא יתחילו להחיל את זה עלינו עד שיהיה נוהל שהם אמורים לנסח. לא ראינו נוהל כזה, לא קיבלתי נוהל כזה.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: את מדברת על התקופה של לפני 1 בינואר 2015?

תניצ' לאה (לילי) באומהקר: גם אחרי 1 בינואר 2015 לא קיבלנו נוהל כתוב. אני יודע שהנציבה בדקה, אין הרבה תלונות כלפינו. היתה תלונה אחת שבוררה, ונמצאה כלא מוצדקת, נגד אחד התובעים. היתה אחת, ראיתי תשובה שהיא כתבה שהיא לא בודקת כי – מדובר בתלונה באמצע הליך משפטי.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: תלונה זאת לא נבדקה?

תנייצ לאה (לילי) באומהקר: לא נבדקה. זה מה שיש. חוץ מזה, מבקשים מאיתנו כל הזמן נהלים, יש לי רפרנט אצלי, ראש מדור חקיקה ובקרה שיש לי בחטיבה, אנו עושים בקרות בכל הכיוונים, מבוקרים מכל כיוונים, כשנשאלנו לדעתנו התנגדנו להחלת הגוף עלינו, כי הנימוקים היו שיש מספיק מבקרים. הבענו את דעתנו. זה היה דרך לשכת מפכ"ל.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אפשר להמציא את המכתב הזה?

תנייצ לאה (לילי) באומהקר: כן.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: זה היה הרבה זמן לפני או אחרי נייר העקרונות? את ראית את נייר העקרונות?

תנייצ לאה (לילי) באומהקר: כן, זה היה עוד לפני. זה היה למשרד המשפטים.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: נימקתם מדוע לא?.

תנייצ לאה (לילי) באומהקר: מנינו את כל גופי הביקורת שיש עלינו. ואמרנו למה לא. כל ביקורת, אנחנו צריכים להגיב, יש ישיבה על זה, אני מרגישה שאני צריכה כמעט שני תקנים לנושאי ביקורת. פגשתי את הנציבה גרסטל אחרי ישיבת סטטוס בוועדה חוק חוקה ומשפט בכנסת, מבין הנוכחים הייתה חייכ ציפי לבני שיזמה את העניין, חייכ שלי יחימוביץ וחברי כנסת אחרים. אחרי הפגישה אמרה לי הנציבה – כוונתי על התביעות.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: קיבלנו נתונים אחרים על מספר תלונות על התביעה המשטרית.

תנייצ לאה (לילי) באומהקר: זה לא עבר דרכי.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: בדוח ראשון שכתבה, נדמה לי שזה יותר מאחד.

תנייצ לאה (לילי) באומהקר: בנושאים המערכתיים נבדקתי, קיבלתי דו"ח, אנו לא מוזכרים בו, לא נשאלנו שום דבר. זה על סגירת תיקים, היא יותר בדקה את זה כנראה בפרקליטות. אבל לי יש בדיקה מערכתית שלי על סגירת תיקים.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: יש דו"ח אחד לגבי סגירת תיקים.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: זה בפורמט גדול, רפרפתי, לא ראיתי שאנו רשומים שם. אם כי גם אנתנו סוגרים תיקים לא פחות מהפרקליטות, לדעתי אולי אף יותר.

אמרו להעביר הרבה נהלים, חלק העברנו, חלק אמרנו שזה יותר מדי, שדורשים דברים לא קיימים. זה נרגע, מ-1 בינואר 2015 אצלנו זה על "אש קטנה".

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: מה עמדתכם לגבי העתיד. אתם אומרים כי ביקורת מתקיימת אצלכם – אגב, פקודת המשטרה וזה ברור. איזה עוד כלים משמעתיים יש לכם?

תני"צ עו"ד שאול גורדון: כמו כל שוטר אחר. למעשה, אני מכיר ארגונים, לא גדלתי במשטרה, הייתי בפרקליטות, בצבא המון שנים ועכשיו ב-8 שנים אחרונות אני במשטרה. לא נתקלתי מעודי בגוף יותר מבוקר שיש לגביו גופי קבלת תלונות מהציבור יותר מאשר המשטרה. אין דבר כזה, אין לזה אח ורע. כשאני מדבר על ביקורת, אני מתחיל מביקורות פנימיות. כמעט בכל יחידה גדולה יש קצין בכיר לביקורת, לא קצין זוטר. סגן ניצב, שני רבי פקדים, הם עושים בקרות בכל אגפים – לראות שפקודות ונהלים מבוצעים עד תום, יש דוחות, אחרי שביקורת מסתיימת קוראים למפקדי יחידות ועוברים על זה. מעליהם יש יחידת ביקורת של המשטרה, מעליהם יחידת ביקורת של המשרד לביטחון פנים שעורך בדיקות נושאות, לא כולן מתמקדות בתביעה, אך מפעם לפעם גם בזה. מעל זה משרד מבקר המדינה שמעת לעת עורך ביקורת.

בתחום תלונות הציבור עוד יותר רחב. יש יחידה שלמה שכל עיסוקה בטיפול תלונות מן הציבור. לגבי מי שאין לו אמון בכך ששוטרים יטפלו בתלונות – אם כי השוטרים אינם עושים הנחות לאיש-יש את היחידה לתלונות ציבור במשרד לביטחון הפנים. מעליהם נציב תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה. אם זה פלילי, זה נבדק על ידי מח"ש. לא פעם גם על ידי לשכת עורכי הדין, כי אלה עורכי דין, למשל, סניגור שלא שבע רצון מהתנהלות תובע, גם מגיש נגדו תלונה ללשכת עורכי הדין.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אם הוא עו"ד.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: כולם עורכי דין כבר הרבה שנים. עברו הימים שתובעים אינם עורכי דין.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: כמעט כבר 10 שנים כל התובעים החדשים עורכי דין.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: יש 387 עורכי דין פרוסים בכל הארץ, רק בתחום הפלילי. בתעבורה זה עוד 200 עורכי דין.

כבי' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: למעשה הביקורת חלה על שני החלקים, גם על תביעה רגילה וגם על תובעי תעבורה.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: יש גם סקציה קטנה של תובעי רישוי עסקים, פחות מ-10. זה בשוליים. אבל מן הסתם, דין אחד לכולם. המסה העיקרית היא כמובן בפלילי. ובתעבורה - שם זה גם בדרך כלל יותר פשוט.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: הרי גם הטענה של הפרקליטים היא זאת, הם מונים את הגופים שמבקרים אותם, למה צריך את הגוף הנוסף. הם מונים את לשכת עורכי הדין, את המשמעת בנציבות שירות המדינה, מבקר המדינה, מבקר הפנים, רשימה של 7-8 גופים. למה להפלות?

תני"צ עו"ד שאול גורדון: אני חושב שיש יתרון בקיומו של נציב תלונות דווקא בהיבטים המערכתיים, אנו כמשטרה יכולים להרוויח מכך. אם ימקדו את המלצות שלהם, את טיפול שלהם בדברים מערכתיים, ולא בתלונות אישיות שבהיבט זה אנו מכוסים מכל עבר. יש יתרון לאדם שרואה רחב - אנחנו לא מצויים בנעשה בעבודת הפרקליטות, אדם שמכיר את העבודה בפרקליטות ורשויות אחרות, יכול לומר: מבחינה תהליכית נכון לאמץ את תהליך כזה או תהליך אחר.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אם כך, שזה יחול גם עליכם.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: לזה יש יתרון, אך לא בביקורת אישית.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אז אתם לא רואים יתרון בגוף ייעודי. מבקר המדינה עוסק בהרבה דברים, אני לא מזלזל כמובן בעבודתו. הוא עוסק בכל המשרדים, בכל הגופים. לשכת עורכי הדין גם כן - מקבלת תלונות על עורכי דין פרטיים וציבוריים וכל האחרים. פה מדובר בגוף ייעודי.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: למה צריכים גוף כזה? למה משרדים אחרים לא? למה רק הפרקליטות והתביעות צריכות גוף ייעודי? מה הבדל בין כל גוף אחר ממשלתי או ציבורי, אני מכירה ביקורת ייעודית שקיימת רק על שופטים, ולשופטים יש חסינות בעוד שלתובעים ופרקליטים אין חסינות. למה בכלל היה צריך את הגוף הזה? למה הוא נולד?

תני"צ עו"ד שאול גורדון: אם כל הכבוד לפרקליטות, ואני יוצא פרקליטות ואין בכוונתי לירוק לבאר ששתייתי ממנה, ביקורת בפרקליטות לא מתקרבת לזו של המשטרה. אין להם יחידת ביקורת פנימית. גם טיפול בתלונות - במשטרה כל יום שוטרים מטופלים משמעתית אפילו על דברים פעוטי ערך, אנחנו ממנים קצין בודק על כל חריגה ותקלה. אם מישהו התלונן שהפרקליט לא דיבר בצורה ראויה בבית משפט - גם דברים שאינם בסמכותה של מח"ש - זה מבורר ביחידת הביקורת פנימית שמגיעה גם להעמדה לדין משמעתית.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: זו בדיקה על ידי גוף עצמו.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: אם היתה טענה שהגוף לא בודק כמו שצריך – הרי שאנחנו מחמירים עם עצמנו יותר מכל גוף אחר.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: מטבע הדברים גוף חיצוני יכול לבדוק בצורה אובייקטיבית כי הוא לא שקוע כמו הגוף המבקר הפנימי בעשייה של אותו גוף. כאן מישוהו בא ושם זרקור מבחוץ, זה הבדל.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: אם גוף הביקורת מצביע על דברים שהם תהליכיים ועקרוניים, זה מומלץ. באמת יש יתרון לנציבות בהיבט זה, שישומו זרקור ויגידו תחשבו על עניין הזה, איך שאתם מתנהלים בנושא מסוים אינו ראוי ואפשר לעשות טוב יותר. כשזה מגיע לטיפול אישי בתלונות פרטניות נגד פרקליט, הטענה שתובע באולם ענה בצורה לא ראויה לסניגור, לזה לא צריך גוף ייעודי, אפשר לפנות ללשכת עו"ד. אצלנו על כל תלונה כזאת ממנים קצין בודק, הוא ממליץ לא אחת להעמיד לדין משמעת, הקצין יכול לקבל הערה אישית, עיכוב או הורדה בדרגה, והדבר אף מופיע בתיק אישי. נושא המשמעת הפנימית במשטרה לא דומה למתקיים בכל ארגון אחר. אני יודע שזה לא תמיד משתקף כך כלפי חוץ, אבל מדובר במשמעת פנימית מאוד חזקה, חוץ מאשר בצבא, מדובר במנגנון שלא דומה לכל גוף אחר.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: גם במשרד לביטחון הפנים יש נציב תלונות ציבור. הרבה פעמים גם אנחנו בודקים, וגם הם. ובסוף מתכללים את הטיפול באירוע על מנת שלא כל אחד יענה אחרת. גם זה קורה. אבל אנו משתדלים שיהיה תיאום. לגבי משרד מבקר המדינה, גם שם יש יחידת תלונות ציבור. יש אנשים שאת אותו מכתב תלונה שולחים בתפוצת נאט"ו.

עו"ד איילת לוי: יש 4 תלונות, אני שואבת מנתונים שהציגה הנציבה מהפגישה האחרונה. 4 תלונות שעדיין לא בוררו.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אין תלונה אחת שנסגרה?.

עו"ד איילת לוי: את זה אני לא מכירה.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: מובן למה את לא מכירה, לילי, כי זה עוד לא בורר.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: אני מנסה ללמוד מהמקרה של מח"ש...

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: גם מח"ש מופיעים ברשימת היחידות של פרקליטות המדינה.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: גם החוקרים שלהם, לא רק פרקליטים, גם הם ייבדקו?.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: רק פרקליטים. כמו שבמשטרה זה רק תביעות. הנציבה לא בודקת את הפקידים.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: צריך לברר את השאלה הזו. אם הביקורת היא רק פרקליטים או ביחס לכל עובדי מח"ש. נראה לי שזה באמת רק הפרקליטים, כי יש אנשי מנהלה שלא כפופים ....

תני"צ עו"ד שאול גורדון: ניקח את הדוגמא של מח"ש, אני לא מציע להחזיר את הגלגל לאחור, אבל מבדיקה שערכת, כשהטיפול היה עוד במשטרה, היו מקפידים הרבה יותר ממח"ש. במח"ש – ישנם מצבים בהם, אני מוצא עצמי מתווכח עם מנהל מח"ש שלא יסגור את התיק, כי אני תושב שזה מעשה תמור, והוא מעביר את זה לטיפול משמעותי. מבחינה ציבורית עדיף שהביקורת היא מבחוץ, מעשית זה ממש לא מוכיח את עצמו.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: מה סיבה שכרכו אתכם בזה?

תני"צ עו"ד שאול גורדון: אני מניח כי המחשבה הייתה כי ש-90% מכתבי אישום הפליליים מוגשים על ידי התביעה המשטרית. ...לא נעשתה הבחנה בין גוף מבוקר ומסודר, ואיש לא בא והצביע על מקרה אחד שמישהו התלונן כלפי תובע משטרתי והעניין לא טופל עד תום. שיהיה ברור. שיציגו דוגמא אחת. לגבי פרקליטים התמונה שונה.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: אין להם קצין תלונות ציבור כמו אצלנו. אין להם גם מבקר פנים.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: אצלנו יש יחידה שלמה, יש את ראש חטיבת תביעות אשר ממנה מקבלים משימות – עושים בדיקת עומק ביחידה הספציפית, בודקים את התיקים שהם מתנהלים כמו שצריך.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: העברתי לנציבה את הדוחות שלנו, דו"חות ביקורת שאנו מקיימים ביחידות התביעה.

תני"צ עו"ד שאול גורדון: פה זה קצת שונה.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: יש לכם מה להוסיף?.

תני"צ לאה (לילי) באומהקר: עדיין, אמרתי שאנחנו משתפים פעולה.

כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: בלי קשר לבעיה המיוחדת שלכם, אתם סוברים שהדרך הראוייה היא – אני מדבר למי שעוסק בתביעות – להשאיר את המתכונת הקיימת של מסמך העקרונות, עם שיפורים ותיקונים, או להעביר את הכל לחקיקה? אני מדבר רק על הניסיון שיש לכם בהקשר הזה.

תנייץ לאה (לילי) באומהקר: אני מתייחסת גם למסמך העקרונות כאילו זה חקיקה.

תנייץ עו"ד שאול גורדון: זו החקיקה, לא היתה ברירה, הם חייבים לציית. אנחנו ארגון שבדני"א שלנו כשיש נוהל, פקודה, זה כאילו הכנסת חוקקה. אנחנו מתחילים לעבוד, זו התרבות הארגונית שלנו.

תנייץ לאה (לילי) באומהקר: כן וזה מה שעשיתי, אחר כך הצטערתי.

כבי השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: למידע בלבד, עוד דבר. הנוהג בבירור שאני עושה, הוא שאחרי השיחה שאני מקיים עם הגורמים הרלוונטיים, אני מעביר את הפרוטוקול בין הגורמים המעוניינים. אלה שזה ממש נוגע אליהם. רק לידיעתכם, גם הפרוטוקול שלכם יופץ בין - -

תנייץ לאה (לילי) באומהקר: אנחנו לא מסתירים שום דבר.. את דעתנו אמרנו כבר.

כבי השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אני מוצא לנכון להגיד זאת. אם הייתי אומר את זה בהתחלה, יש מי שיגיד - הזהרת אותם. אבל אני אומר את זה בסוף.

תנייץ עו"ד שאול גורדון: נעיד שאדוני היה הגון איתנו.

כבי השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: תודה שהטרתם את עצמכם ועזרתם לנו.

תנייץ עו"ד שאול גורדון: בשמחה רבה.

הישיבה הסתיימה: 14:38